

РЕШЕНИЕ

№ 913

гр. София, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВАН АЛ. СТОИЛОВ

при участието на секретаря МАРИЯ АЛ. ХАРИЗАНОВА
като разгледа докладваното от ИВАН АЛ. СТОИЛОВ Административно наказателно дело № 20221110212702 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН

С НП № НП-79/05.09.2022 г., издадено от проф. д-р РК. – изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН),

на Медицински център „Епика“ ООД (МЦ „Епика“ ООД), ЕИК 175214250, с адрес на извършване на дейността: гр. София, пл. „Преображение“ № 1, ет. 2, представляван от управителя д-р М. Б.,

за това, че МЦ „Епика“ ООД не било уведомило ИАМН за извършване на дейност по съдова хирургия, която липсва в издаденото от СРЗИ Удостоверение № 7830/20.09.2018 г., като нарушението било извършено на 28.03.2021 г. – последната дата, на която лечебното заведение е следвало да уведоми ИАМН за настъпилите промени на лечебната дейност в срок, преди да извърши нарушението в МЦ „Епика“ ООД, с адрес дейност: гр. София, пл. „Преображение“ № 1, ет. 2. С горното била нарушена разпоредбата на чл. 43 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ), поради което на основание чл. 116к, ал. 1 от ЗЛЗ, на МЦ „Епика“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

Постановлението е обжалвано в срок от МЦ „Епика“ ООД, чрез управителя, която моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. В жалбата и в с. з., посредством процесуален представител, се изтъква, че АУАН № А-163/22.12.2021 г. бил неправилно съставен в отсъствие на представител на наказаното юридическо лице, без същото да бъде уведомено за това и да му се даде възможност да направи възражения. Твърденията за „търсене“ и „трудно връчване“ на АУАН и НП били несъстоятелни. Нямамо данни МЦ „Епика“ ООД да е променяло седалището или мястото си на извършване на

дейност, поради което спирането на производството на основание чл. 43, ал. 6 от ЗАНН не било на валидно правно основание. В този смисъл НП било издадено след изтичане на шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Оспорва се материалната и процесуална компетентност както на актосъставителя, така и на АНО. Изразява се недоволство, че НП било издадено в деня на връчване на АУАН – 05.09.2022 г. без да се изчаква предоставения от закона тридневен срок за подаване на възражения. По този начин било погазено състезателното равнопоставено съпоставяне на твърдения и доказателства в рамките на административно-наказателната преписка. Налице било и допълнително процесуално нарушение във връзка с наложената имуществена санкция от 1500 лева по чл. 116к, ал. 1 от ЗЛЗ, където било предвидено налагането на глоба от 300 до 1000 лева, а при повторно нарушение – от 1500 до 3000 лева. По този начин не ставало ясно дали субект на нарушението е физическо лице, управител на дружеството или самото дружество. Излагат се и аргументи по същество за липса на осъществено нарушение. Претендират се направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 700 лева.

Административно наказващият орган изпраща представител, който моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Уточнява се, че трудностите по връчването на акта били показателни за недобросъвестното поведение на управителите на дружеството, поради което АУАН правилно е бил съставен в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Неправилни били и възраженията за нарушено право на защита, тъй като възможността за писмени възражения след връчване на акта не била единственото състезателно равнопоставено съпоставяне на твърденията и доказателствата. Тази възможност продължавала и се надграждала в правото на нарушителя да обжалва НП и да инициира съдебно производство. Надлежното упражняване на правото на защита се състояло в няколко възможности в производството по ангажиране на административно наказателна отговорност, които били независими една от друга и най-голяма била съдебна процедура, доколкото на съдебното производство се предоставяла цялата преписка с всички съдържащи се в нея доказателства. Признава се за допусната техническа грешка при изписването на санкционната разпоредба, където била посочена ал. 1, вместо ал. 3, но същата не била от кръга на съществените процесуални нарушения, които да доведат до незаконосъобразност на процесното НП. Тази техническа грешка не ограничавала правото на защита на дружеството, тъй като била единична и от цялото останало описание напълно коректно бил посочен размера на санкцията, номера на санкционната разпоредба, нормативния акт, описанието на нарушението, както и нарушената разпоредба. Излагат се аргументи и за липса на хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

1. По допустимостта на жалбата.

Жалбата е подадена в срок и е допустима.

2. Относно нарушението на процесуалния закон.

Разглеждайки обжалваното наказателно постановление и актът, въз основа на който

същото е било издадено, съдът намира, **че са налице съществени нарушения на процедурата по издаването им по ЗАНН**. Аргументите на съда са следните:

На първо място, съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН (в редакцията към датата на съставяне на АУАН № А-163/22.12.2021 г.), освен възраженията при съставяне на акта в 3-дневен срок от подписването му нарушителят може да направи и писмени възражения по него. По делото е налице надлежно отправена и получена покана за съставяне на АУАН, поради което АУАН правилно е съставен в отсъствие на представляващите дружеството по аргумент на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Последното е задължавало актосъставителя да пристъпи към процедурата по чл. 43, ал. 4 от ЗАНН като изпрати съставения АУАН на съответната служба, а ако няма такава - на общинската администрация по местоживеенето на нарушителя за предявяване и подписване. Видно от отбелязването в АУАН и приложената самостоятелна разписка, АУАН № А-163/22.12.2021 г. е бил връчен на управителя на МЦ „Епика“ ООД на 05.09.2022 г. Систематичното място на възражението по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не буди никакви съмнения, че това право е безусловно и в посочения срок от връчване на АУАН както когато последният е бил съставен в присъствие на нарушителя, така и в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. В настоящия случай атакуваното НП № НП-79/05.09.2022 г. и връчването на АУАН са събития, случили се на една и съща дата – 05.09.2022 г., без яснота кой от двата акта предхожда другия. Възможно е връчването на АУАН да се е случило по-рано през деня и преди съставянето на НП, както е възможно и обратното. При всички положения правото на възражение по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е било изцяло игнорирано от страна на АНО. Това, че на 08.09.2022 г. е било подадено възражение от страна на дружеството не санира това право, доколкото то е задължавало АНО да вземе становище по него – задължение, което е било невъзможно за изпълнение, след като НП вече е било издадено на датата на връчване на АУАН. Неприемливи са аргументите на процесуалния представител на АНО, че горното не представлявало нарушено право на защита, доколкото упражняването на правото на защита се състояло в няколко възможности в производството по ангажиране на административно наказателна отговорност, които били независими една от друга и най-голяма била съдебна процедура, където се предоставяла цялата преписка с всички съдържащи се в нея доказателства. Съдът следва да посочи, че съдебната (въззивна) процедура не е задължителен етап от административно-наказателното производство. Съдебната процедура не може да „компенсира“ процесуални нарушения, допуснати от актосъставителя или АНО, които необратимо са опорочили (а в случая елиминирали) конкретно право на защита, което при това е изрично нормативно регламентирано. Това че гарантирането на правото на възражение по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е особено съществен инструмент на нормативно признато право на защита е видно и от последвалата редакция на разпоредбата (в сила от 23.12.2021 г. – денят следващ съставянето на АУАН), в която срокът на представяне на възражение е увеличен от 3-дневен на 7-дневен. Само на това основание административно-наказателното производство се явява опорочено и в грубо нарушение на правото на защита.

На следващо място, върху АУАН действително е налице санкция от Фидел Косев – „за изпълнителния директор на ИАМН“, с която производството е спряно на основание чл. 43, ал. 6 от ЗАНН, считано от 21.06.2022 г. на основание ДЗ № 75-06-26/20.06.2022 г. Нито по преписката, нито в рамките на съдебното следствие е представена въпросната ДЗ № 75-06-26/20.06.2022 г., чието съдържание остава неясно. Единствената и последна докладна записка във връзка с връчване на АУАН (представена на съдебното следствие) е входяща с писмо от 06 РУ-СДВР в ИАМН с вх. № 05-00-104/26.07.2022 г. Това е повече от месец след санкцията за спиране на административно-наказателното производство, поради което основанията за самото спиране остава неизвестно. Въпреки липсата на изрично упоменаване в разпоредбата на чл. 43, ал. 6 от ЗАНН, няма спор, че спирането (подобно на прекратяването и издаването на НП) е от компетенцията на АНО, в случая изпълнителния

директор на ИАМН. Спирането обаче е осъществено от лицето Фидел Косев, с отбелязването „за изпълнителен директор“ без каквито и да е данни въз основа на каква заповед същото лице изпълнява функцията на изпълнителен директор – такава заповед няма нито по преписката, нито приложена впоследствие. С оглед горното основания за спиране на производството по реда на чл. 43, ал. 6 от ЗАНН остава неясно, а самото спиране е постановено от некомпетентен орган. Тук е мястото да се обърне внимание на два момента: Приложението на посочената разпоредба на чл. 43, ал. 6 от ЗАНН е осъществимо едва след проведено и без успех „щателно издирване“ на нарушителя. Вторият момент е свързан с обстоятелството, че нарушителят е юридическо лице, предоставящ медицинска помощ в медицински център с известни управители, адреси на управление и на дейност. Независимо от приложените множество покани и писма от СО и 06 РУ-СДВР, от същите не може да се изведе какъвто и да е сериозен аргумент за неуспешно щателно издирване на действащо (и понастоящем) медицинско заведение. Последното е само допълнителен аргумент за липса на основанията на чл. 43, ал. 6 от ЗАНН, което автоматично влече със себе си друг съществен порок – НП е съставено след изтичане на шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

На последно място, на МЦ „Епика“ ООД е наложена имуществена санкция от 1500 лева на основание чл. 116к, ал. 1 от ЗЛЗ, която гласи: „*Който наруши разпоредбите на този закон или на нормативен акт по прилагането му извън случаите по [чл. 115](#) – [116и](#), се наказва с глоба в размер от 300 до 1000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение – с глоба в размер от 1500 до 3000 лв.*“. Очевидно е, че разпоредбата нито предвижда като възможност административно наказание във вид на имуществена санкция, нито в размер от 1500 лева. Освен, ако не се визира повторност, но такава не се твърди. Тезата на АНО, че се касаело за незначителна техническа грешка и реално правилната алинея била ал. 3, не може да бъде споделена от съда, доколкото разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН задължава АНО да посочи не само нарушената материална норма, но и относимите санкционни разпоредби, предвиждащи административно наказание. Последното трябва да бъде ясно и точно заявено, а не оставено на съжденията на нарушителя (с което реално се ограничава и правото на защита). За наказаното дружество не може да бъде пределно ясно, че всъщност АНО е имал предвид разпоредбата на чл. 116к, ал. 3 от ЗЛЗ, доколкото съгласно цитираното в НП Удостоверение № 7830/20.09.2018 г. на СРЗИ, МЦ „Епика“ ООД е с регистриран предмет на дейност „Осъществяване на специализирана извънболнична медицинска помощ“. Тоест твърдяното нарушение на чл. 43 от ЗЛЗ би следвало да бъде подведено под санкцията на чл. 115, ал. 3, вр. ал. 1 от ЗЛЗ („*Който извършва дейност по извънболнична медицинска помощ в нарушение на разпоредбите на този закон или на нормативните актове по прилагането му, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция от 2000 до 5000 лв.*“). В този смисъл неясното и неточно посочване на относимата санкционна разпоредба е самостоятелно грубо нарушение на правото на защита.

3. Относно приложението на материалния закон.

Всяко едно от горепосочените съществени процесуални нарушения както на правилата за водене на административно-наказателното производство, така и с оглед накърненото право на защита, е достатъчно самостоятелно основание за отмяна на атакуваното НП, което обезсмисля обсъждането на правилното приложение на материалния закон.

Предвид отмяната на атакуваното НП, искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение се явява основателно по аргумент на действащата към датата на изготвяне на настоящия съдебен акт разпоредба на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН. Видно от приложения

договор за правна защита и съдействие, на адв. Новиков от САК е заплатен хонорар в размер на 700 лева, който обаче се явява прекомерен спрямо относимата разпоредба на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от [Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения](#), съобразно размера на наложената имуществена санкция и обстоятелството, че процесуалното представителство не включва изготвянето на жалбата, а процесуална защита в рамките на едно съдебно заседание. В тази връзка, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 450 лева, платими от ИАМН.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № НП-79/05.09.2022 г., издадено от проф. д-р РК. – изпълнителен директор на ИАМН, на МЦ „Епика“ ООД, ЕИК 175214250.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на МЦ „Епика“ ООД сумата от 450 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен Съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____